

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/194889,Elzbieta-Strzeszewska-Waclaw-Laskowski-ps-Wielki.html>
27.02.2026, 00:01

Elżbieta Strzeszewska: Wacław Laskowski ps. „Wielki”

Bez pomocy sprawnie działającej siatki współpracowników w terenie, przez funkcjonariuszy bezpieki nazywanych „elementami szlachecko-kułackimi” czy „meliniarzami”, oddziały podziemia nie mogłyby osiągać zamierzonych przez nie celów. Oddział „Roja” nie był tu wyjątkiem.

26.09.2026

[Aparat bezpieczeństwa](#) [Podziemie antykomunistyczne](#) [Podziemie niepodległościowe \(Żołnierze Wyklęci\)](#)

Wacław Laskowski był rolnikiem, prowadził własne gospodarstwo rolne w m. Dziarno w powiecie pułtuskim. Urodził się 26 września 1911 r. w m. Szyszki jako jedno z dzieci Józefa i Jadwigi z Pilitowskich. W latach 1948–1951 współpracował z oddziałem NZW st. sierż. Mieczysława Dziemieszkiewicza ps. „Rój”, komendanta Powiatu NZW krypt. „Ciężki”, wchodzącego w skład XVI Warszawskiego Okręgu NZW krypt. „Orzeł”. Stanowił jedno z licznych ogniw szeroko rozgałęzionej i dobrze zorganizowanej siatki współpracowników oddziałów podziemia antykomunistycznego działającego na terenie północnego Mazowsza.

Zaplecze partyzantki

Dokumentacja wytworzona przez funkcjonariuszy bezpieki bezsprzecznie świadczy o tym, że bez pomocy sprawnie działającej terenowej siatki współpracowników, „elementów szlachecko-kułackich”, „meliniarzy”, oddziały podziemia nie mogłyby osiągnąć zamierzonych przez nie celów.

Siatkę tworzyli gospodarze, należący niejednokrotnie do dawnej, działającej w trakcie II wojny światowej, siatki terenowej NSZ i AK. Zapewniali oni nie tylko schronienie i przysłowiowy „wikt i opierunek”. Byli przede wszystkim istotnym źródłem informacji o ruchach wojsk, KBW, MO i UB. Pełnili funkcje łączników i kurierów, przechowywali broń i amunicję, rzeczy osobiste i zdobycze z przeprowadzonych akcji. Ich domy stanowiły jednocześnie skrzynki kontaktowe, adresy do korespondencji i spotkań, punkty sanitarne. Odpowiednio do swoich umiejętności świadczyli usługi krawieckie czy szewskie, dokonywali zakupów, odbierali pocztę, zapewniali transport (tzw. podwozy – furmanka, sanie, przeprawa przez rzeki). Najbardziej zaufani, w sytuacjach koniecznych, brali bezpośredni udział w akcjach, np. niszczyli słupy telegraficzne, odcinając zaatakowanym oddziałom wojska lub posterunkom MO łączność z innymi jednostkami.

Członkowie oddziałów chronili w miarę możliwości tożsamość swoich pomocników, jednak szeroko zakrojone represje UB obejmowały wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób występowali przeciwko nowemu reżimowi. „Meliniarze” byli inwigilowani przez ubeckich konfidentów (niejednokrotnie członków rodziny, sąsiadów), zatrzymywani potajemnie i pod groźbą pozbawienia wolności zmuszani do współpracy z bezpieką. W ich zabudowaniach przeprowadzano szereg rewizji oraz zakładano „stałe zasadzki” na członków oddziałów.

„Meliniarze”, aresztowani za współpracę z oddziałami: „Roja”, Jana Kmiołka ps. „Wir”, „Fala”, „Mazurek” czy Wacława Grabowskiego ps. „Puszczyk”, poddawani byli w śledztwie brutalnym przesłuchaniom. Po zakończeniu postępowań ich sprawy rozpatrywał, niejednokrotnie w trybie doraźnym, Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie, na publicznych sesjach wyjazdowych

w miejscach zamieszkania oskarżonych.

„Dla przykładu” i w celu zastraszenia społeczeństwa orzekano surowe wyroki pozbawienia wolności: od kilku do nawet kilkunastu lat więzienia. W przypadkach skrajnych zdarzały się również kary śmierci: Bronisław i Zdzisław Kołakowscy ze wsi Osyski w pow. ciechanowskim oraz Włodzimierz Miączyński ps. „Szary” z m. Kownaty w pow. przasnyskim zostali straceni w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Część z osadzonych umierała w trakcie odbywania kary, nie wytrzymując surowych, więziennych warunków (jak np. Marianna Jeziorska z m. Niedziałki w pow. mławskim). Dodatkową karę stanowił „przepadek mienia” skazanych, co pozbawiało de facto ich rodziny całego posiadanego majątku.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Aparat bezpieczeństwa, Podziemie antykomunistyczne, Żołnierze Wyklęci

Artykuł